

KIM JESTEŚ?

GRAFIKA ANNY PERŁOWSKIEJ-WEISER

Wystawa w Galerii pod Atlantami

Na wernisaż zapraszamy
26 marca 2010 o godz. 17.00

Ekspozycja potrwa do 28 maja i będzie
czynna od poniedziałku do piątku
w godz. 10.00 – 16.00

Wałbrzych, Rynek 9, II piętro

PIMBP „Biblioteka pod Atlantami”
jest instytucją kultury gminy Wałbrzych

Anna Perłowska-Weiser, doktor sztuk pięknych.
Zajmuje się głównie portretem. Prace wykonuje
w technice akwaforty. Dyplom doktorski obroniła
pod kierunkiem Grzegorza D. Mazurka
w Zakładzie Grafiki Projektowej i Serigrafii. Pracuje
na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Marii
Curie-Skłodowskiej w Lublinie w Zakładzie Grafiki
Warsztatowej II. Prowadzi zajęcia z druku
wkłęsłego i grafiki projektowej.
Autorka wystaw indywidualnych, ostatnio
w Starej Prochowni, (Warszawa), Galerii Rogatka
(Radom) oraz wielu zbiorowych. Wielokrotnie na-
gradzana, między innymi na III Triennale Plastyki
Włocławskiej (Włocławek 2001), II Ogólnopolskim
Biennale Grafiki Studenckiej (Galeria Miejska Arse-
nał, Poznań 2001), IV Triennale Tczewskim (Mu-
zeum Wisły, Tczew 2004), w konkursie na Grafikę
i Rysunek Roku (Zamek Lubelski, Lublin 2002).

Doświadczenie twarzy wzbudza potrzebę utrwalenia jej obrazu. Nie zapomnieć!
Nie zagubić istoty i szczegółu. I pamięć, i twarz umieszczone są w perspektywie
przemijania. Spotkanie z nią jest ulotne. Kończy je rozłąka, czyli śmierć. To ten nie-
odwracalny koniec wywołuje we mnie potrzebę pozostawienia materialnego
śladu spotkania.

Chciałabym iść śladem Witkiewicza, portretującego człowieka takim, jakim jest. Jego
portrety to arcydzieła fotografii. Stały się one dla mnie wzorem wyostrego
wzroku, jakby przewodnikiem po ludzkim duchu: „Jako właściciel wielkiej firmy gę-
bowzorów – pisał, czyli będąc psychologicznym portrecistą, mam tę wadę, że gęba
ludzka w niesamowity sposób mnie inspiruje”.

Znaczenie spotkań, o których piszę, znajduje odbicie w wybranej przeze mnie
technice. Można powiedzieć, że jest ona częściowym, zawsze metaforycznym,
zrywaniem zasłony zakrywającej prawdę o twarzy. Akwaforta, najszlachetniejsza
z technik plastycznych, wymagając precyzji, jak żadna inna odsłania szczegóły.

Wymaga także subtelności rysunku. Używając tylko bieli papieru i czerni farby dru-
karskiej można wydobyć bogatą skalę szarości. Zagęszczając w rozmaity sposób
linie i kropki, rysuję twarz człowieka, niekiedy także i jego świat. Szlachetność grafiki
warsztatowej leży właśnie w tych dialektycznych zmaganiach, które toczą się z sobą
czerni i biel. Także w zawieranych między nimi kompromisach – szarościach, tonach
pośrednich. Być może tak ograniczona akwaforta podkreśla, że zdjęcie zasłony
z portretowanej twarzy możliwe jest tylko do pewnego stopnia.

Między narzędziem graficznym a papierem drukarskim pośredniczy płachta wypole-
rowanej miedzi. Już wyrysowana i wytrawiona sama w sobie stanowi osobną ja-
kość. Jej czerwona barwa, wyżłobione w niej bruzdy mają w sobie jakąś graficzną
pierwotność. Przypominają płaskorzeźbę. Osiągając ową płaskość i przekraczając ją,
grafik staje się prawdziwym homo faber, docierając we właściwy sobie sposób do
Sokratejskiego: „Kim jesteś?”.

Anna Perłowska-Weiser

Na odwrotnej stronie reprod. akwaforty „Oczy nagle bliskie i niebezpieczne”
Oprac. typograf. C. Kasiborski